

Drs. John Consemulder

Geluid, licht en geometrie: implicaties voor heling, verbondenheid, bewustzijn en het geestlichaam debat.

In den beginne..

In verschillende spirituele tradities en culturen op onze aarde, wordt de verbinding met de Bron tot stand gebracht door gebruik te maken van geluid en klank. Door oude mystici en zieners werd gesproken over "Kosmisch Geluid of "Het Licht", "AUM", "Het Woord", "Logos", "Onhoorbaar Geluid" en "Muziek". De "Ouden" benadrukten zelfs dat geluid en licht in essentie hetzelfde zijn!

In het Johannes Evangelie lezen we; "In den beginne was het Woord. En het Woord was bij God en het Woord was God". Woorden, klanken, geluiden, muziek en vibraties hebben invloed op ons denken, voelen en handelen. Door de hele geschiedenis heen zijn er mensen geweest die dit hebben gebruikt en opgetekend. Ook in de moderne wetenschappelijke traditie zijn er talloze aanwijzingen en bewijzen te vinden, die aantonen dat hoorbare en niet hoorbare frequenties een invloed hebben op ons en onze omgeving. In dit artikel wil ik een brug slaan tussen de esoterische en de wetenschappelijke benadering van klank en geluid en wil ik aantonen dat geluid en trilling belangrijke relaties aan gaan met (scalair) elektromagnetisme en licht, vorm en geometrie, en zelfs met onze gedachten, emoties, intenties en ons bewustzijn!

Het eerste levensteken dat zich aankondigde was geluid en het geluid is ook het woord. Door alle tijden heen hebben de grote yogi's en zieners de woord-God en de klank-God vereerd. Alle geheime kennis en mystieke oefeningen berusten op de kennis van woord en klank en ook in sjamanistische rituelen is het ondenkbaar om de geestelijke wereld te bereiken zonder gebruik te maken van geluid en klank. Wat de mantra voor Indiërs en Tibetanen is en de koan voor Chinezen en Japanners, is de wazifa voor de Soefi's.

Volgens de Tibetanen is het hele universum uit de oerklank OM ontstaan, de oermantra die steeds weer 'Er zij' spreekt. De Upanishads (een van de oudste esoterische geschriften) verkondigen zelfs dat door deze mantra vijfendertig miljoen keer op te zeggen, een persoon verlost word van zijn banden, bevrijd word van zijn karma en absolute bevrijding verkrijgt. In de Upanishads wordt ook vermeld dat Geluid je essentie is. Overal bestaat er dus kennis over de kracht van klank, lettergrepen en het woord.

In het Sanskriet, maar ook in het Hebreeuws en in elk ander oud alfabet, heeft elke letter een occulte betekenis; het is een gevolg en een effect van een voorafgaande oorzaak. Het uitspreken van een woord is het oproepen van een gedachte, en deze naar buiten brengen. Het magnetische vermogen van de menselijke spraak is het begin van iedere manifestatie in de occulte wereld. In de neurofysiologie is bekend dat een derde deel van onze sensorische-motor cortex in de hersenen gereserveerd is voor structuren als de tong, mondholte, lippen en functies als spraak. Ook onze hersenen herkennen dus het belang van het woord en klank.

Klinkende atomen

Blavatsky (1831-1891) noemde in haar boek 'De geheime leer' een belangrijke grondwet in het Occulte, namelijk "dat er in de Natuur geen rust of stilstand voorkomt. Wat rust schijnt, is slechts de verandering van de ene vorm in de andere; de verandering van substantie gaat gepaard met die van vorm. Het is de kennis van deze wet, die de Arhat (een persoon die 6 bovennatuurlijke krachten, of Siddhi's, bezit) helpt en toelaat om zijn Siddhi's uit te voeren, of verscheidene andere fenomenen, zoals desintegratie van materie en het overbrengen van objecten van de ene plaats naar de andere".

"Atomen worden "Vibraties" genoemd in het occultisme; ook "Geluid" als collectief. De golfvormen die de wetenschap produceert worden allen geproduceerd door atomen die de moleculen waar ze deel van uitmaken aansturen "van binnenuit". Atomen vullen de onmetelijkheid van de Ruimte, en door hun aanhoudende trilling ZIJN ze die Beweging die het rad van het leven eeuwigdurend draaiende houden. Het is dat van binnen uit werken wat de natuurlijke fenomenen voortbrengt die we correlatie van Krachten noemen", zo schrijft Blavatsky. "Alleen aan de bron van elk van die "Krachten" staat een Bewust leidend principe wat we een engel of god of geest zouden kunnen noemen, heersende krachten, maar hetzelfde".

De oude beschavingen associeerden geluid met de etherische ruimte of de Kwintessens.

Sympathieke trillingen: John Worrell Keely

John Keely hield zich al meer dan een eeuw geleden bezig met een wetenschap die hij "Sympathetic Vibration" noemde, waarbij hij gebruik maakte van muzikale noten en akkoorden. Zo gebruikte hij bijvoorbeeld als basis voor de aandrijving voor zijn zelf gefabriceerde wonderlijke machines een strijkstok die boven een stemvork werd gehouden. De stemvork bleek op deze manier in staat te zijn om als generator van een onzichtbare maar ongelooflijke kracht te dienen. De opgewekte kracht (op te vatten als de gevangen Aether, in de opvatting van Keely) bleek in staat om grote objecten door de ruimte te verplaatsen. Objecten die normaal niet te tillen waren, werden door levitatie verplaatst.

Levitatie met behulp van geluid zou een andere Amerikaan, Leedskalnin geheten, ook zijn gelukt door zachtjes tegen rotsblokken te zingen. Ook zouden Tibetaanse monniken waargenomen zijn die grote rotsblokken de bergen in konden verplaatsen door gebruik te maken van geluid en muziek (ondersteund door aandachtige gedachtekracht van een groep monniken). Hetzelfde wordt ook gesuggereerd als mogelijke verklaring voor de bouw van de enorme megalithische structuren en de grote piramide in Egypte. En dan zijn er natuurlijk nog de verhalen over het instorten van de muren van Jericho en het opbouwen van de oude stad Thebes, beiden tot stand gebracht met behulp van geluid.

Naast levitatie, kon Keely ook desintegratie en antizwaartekracht realiseren en vrije energie motoren experimenteel laten draaien op basis van geluidstrillingen! Blavatsky (ook Rudolf Steiner verwees overigens naar Keely in zijn boeken en lezingen) vermeldde "dat deze etherische kracht die Keely onbewust ontdekte (Keely noemde het ook wel "Inter-Etherische Kracht"), de verschrikkelijke siderische kracht is, die bekend was aan de Atlantïers en door hen mash-mak werd genoemd, en door de Arische rishi's in hun Ashtar Vidyā werd aangeduid met een naam die zij liever niet noemt... Het is het vril van Bulwer Lyttons Coming Race en van de toekomstige rassen van onze mensheid".

Keely's eigen opvatting over geluid is als volgt: "Ik neem aan dat geluid evenals geur een werkelijke substantie is van onbekende en wonderbaarlijke ijheid, die uitstraalt van een lichaam waarin het door schokken is teweeggebracht, en die absolute stofdeeltjes uitwerpt, interatomaire deeltjes, met een snelheid van 1120 voet per seconde; in een vacuüm 20.000. De tonen van stemvorken, die zo zijn gestemd dat ze etherische akkoorden voortbrengen, doordringen, terwijl ze hun (samengestelde) tonen verspreiden, volkomen alle substanties die binnen het bereik van hun atomaire bombardement vallen. Het luiden van een bel in een vacuüm bevrijdt deze atomen met dezelfde snelheid en hetzelfde volume als in de open lucht. Naar mijn mening is een goede definitie van geluid: de verstoring van het atomaire evenwicht, die de eigenlijke atomaire lichaampjes verbreekt; en de zo vrijgekomen substantie is ongetwijfeld een bepaalde soort etherische stroom" (uit het artikel van Mw. Bloomfield Moore, 'The New Philosophy').

De geheime kracht van de "Sympathieke Vibraties" van Keely bestaat hieruit, dat een harmonieuze (concordante) golfvorm, bestaande uit harmonische frequenties, ervoor zorgt dat subatomische deeltjes zich gaan samenbinden. Discordante (niet-harmonieuze) golfvormen echter, zorgen ervoor dat subatomische deeltjes zich splitsen of vernietigd worden. In Keely's woorden: "De ritmische verhoudingen waarmee kracht zich voortbeweegt, zijn altijd en overal hetzelfde. Uit experimenten blijkt dat zij universeel uit te drukken zijn in mathematische verhoudingen van Derden".

In 'Free energy pioneer' (2004) beschrijft Theo Paijmans het leven en werk van John Keely. Zowel Paijmans als Dr. Horowitz (in zijn boek 'DNA; Pirates of the sacred spiral', 2004), merken beiden op dat Keely de vibratie verhoudingen in drieën, zesden en negens als extreem krachtig beschouwde. John Keely bewees dat de "antagonistische derden vibraties", "duizend maal effectiever" waren om waterstof en zuurstof te scheiden in water, dan bij hitte! In zijn Formule van Water Desintegratie beschreef Keely dat in alle moleculaire splitsingen en desintegratie (van zowel simpele als samengestelde elementen, bij zowel gasachtige als vaste materie), de massa van deze moleculen gedwongen word om zich progressief onder te verdelen na het aanbieden van een stroom van antagonistische vibraties in de vorm van derden, zesden en negenden. Ook Nikola Tesla was van mening dat wanneer men het belang van deze derden vibratie verhoudingen begreep, men het universum kon doorgronden!

Het belang van deze muzikale derden verhoudingen is ook terug te vinden in Rodin's mathematica, in Muller's 'LifeWave' mathematica en zelfs in de astrofysica. Volgens Horowitz (in zijn boek 'Walk on water', 2006) treedt fysieke manifestatie specifiek op bij bepaalde knooppunten, en wordt hiermee de 3-6-9 matrix van vierdimensionale (spirituele) wiskunde weerspiegeld. In zijn boek 'Healing codes for the biological apocalypse', 2001) toonde Horowitz al aan, dat deze getallen exact de getallen zijn die je verkrijgt wanneer de zes frequenties van de originele Solfège reeks op een Pythagoriaanse manier worden opgeteld (bijvoorbeeld de getallen van de belangrijke frequentie 528-die men nu voor herstel van DNA gebruikt- levert opgeteld het getal 15 op en deze getallen geven samen opgeteld weer het getal 6!).

Keely werkte, zonder succes, aan de theorie dat polaire en depolaire acties van ladingen circulair waren. Hij had succes toen hij vond en bewees, dat deze krachten volgens een spiraalvormige vortex beweging werkten. Inmiddels weten we dat spiralen bestuurd worden door verhoudingen in zesden (de inversie van derden, volgens de muziektheorie)! We kunnen nu begrijpen waarom de "Ouden" monumenten konden bouwen waarvoor wij nu nog steeds geen afdoende verklaring voor hebben kunnen geven: zij werkten met

simpele hele getallen!

Pythagoras stelde, dat hoe lager de numerieke verhouding is, des te harmonieuzer de relatie tussen de twee frequenties zal zijn. Volgens Keely vertaalt zich dat in hogere bindingskracht en dichtere massa. Het tegenovergestelde gold voor hogere numerieke verhoudingen. Keely beseftte dus dat de relatieve toonhoogtes tussen atomen minstens net zo belangrijk waren als de afzonderlijke frequenties! Wanneer twee frequenties samengebracht worden krijgen we muzikale intervallen, modulatie en demodulatie van elkaar en allerlei fenomenen die met zulke samenvoegingen van trillingsinvloeden gepaard gaan.

Occulte kennis en de echo van de wetenschap

Wanneer we deze oude en occulte kennis vergelijken met de nieuwe wetenschappen, dan zien we dat deze wetenschappen steeds meer "nieuwe" ontdekkingen doen die de oude beschavingen al kenden en wisten te gebruiken. Wanneer we bovengenoemde esoterische uitspraken en kennis bekijken in het licht van nieuwe vondsten in bijvoorbeeld de kwantummechanica, bio-energetica en psycho-energetica, elektra-genetica, bio-holografische studies, biofotonenonderzoek, onderzoek naar de akoestische en elektromagnetische invloeden van en op het DNA, studies naar bio-geometrie, studies naar gestructureerd water, de digitale biologie van Benveniste, het scalaire elektromagnetisme van onderzoekers als Bearden, nulpuntenergie studies, studies naar Akasha velden en graancirkel onderzoek, dan vallen bij grondige studie een aantal zaken op. Een aantal van deze zaken zullen hierna aan de orde worden gesteld.

Ten eerste komt de Aether theorie (de Aether zou je kunnen opvatten als een alles verbindend veld van "levensenergie" waar de hele kosmos van doordrongen is) weer via de achterdeur binnen, te merken aan de vernieuwde interesse in nulpuntenergie, onderzoek naar non-lokaliteit (invloed op afstand) en verenigde velden theorieën, zoals Ervin Laszlo's Akasha theorie. Hierbij moet worden opgemerkt dat kennis van zogenaamde "vortex energie" (wervelwinden of maalstromen) in de oudheid al bekend stond als de rondraaiende beweging van atomen en sferen. Andere benamingen voor de Aether zijn onder andere: Kwintessentie, het vacuüm, nulpuntenergie, Vril, Od, Prana en Orgone energie.

Ten tweede tonen auteurs als bijvoorbeeld Tom Bearden (in zijn boek 'Energy from the vacuum', 2002), Lynne McTaggart (in haar boek 'The Field', 2004) en Dubro & Lapiere (in hun boek 'Het kosmisch energieveld', 2006) duidelijk aan dat er meer te zeggen valt over de nu algemeen aanvaarde elektromagnetische theorie. Zo zouden wij elektriciteit en magnetisme misschien eerder als effecten moeten beschouwen, in plaats van causale factoren. Inzichten in zogeheten scalaire elektromagnetische golven laten zien dat er een aantal fundamentele aannames in de fysica onjuist zouden kunnen zijn. Deze acceptatie zou verstrekkende gevolgen hebben voor onze huidige inzichten in elektromagnetische fenomenen en ook voor fundamentele aannames in de wetenschap en ons wereldbeeld.

Ten derde blijken geluid, licht en geometrie inderdaad op een fundamenteel niveau aan elkaar gerelateerd zijn en mogelijkheden te bevatten die de oude beschavingen al kenden, en onze wetenschappen nu herontdekken (herinneren?).

Ten vierde lijken non-lokale fenomenen meer dan ooit te moeten worden ingepast in onze huidige wetenschappelijke verklaringsmodellen. Mentale invloeden op afstand zijn gemeengoed in de parapsychologie, maar ook de kwantummechanica en het scalaire elektromagnetisme laten zien dat non-lokale fenomenen hier aan de orde van de dag zijn.

Ten vijfde lijkt het raadzaam om naar een multidimensionaal paradigma toe te werken om meer ontdekkingen te doen in de "onzichtbare" werelden van hogere frequenties en bandbreedtes van onze werkelijkheid. Als de "Ouden" het weer bij het juiste eind hebben gehad dat geluid en licht in hogere dimensies een en hetzelfde zijn, dan valt er in deze hogere octaven van ons muzikaal universum nog veel te ontdekken (zie bijvoorbeeld 'High Priests, Quantum Genes' van Michael Hayes, 2004 en 'Alchemy of nine dimensions' van Barbara Hand Clow, 2006), maar ook de zogenaamde Keylontische wetenschappen ('Voyagers' van Ashayana Deane, 2001).

Scalaire elektromagnetische golven en bewustzijn

De algemeen aanvaarde theorie van elektromagnetisme van Heaviside en Hertz is volgens Tom Bearden (auteur van het boek 'Energy from the vacuum', 2004) slechts een gedeeltelijke en versimpelde versie van de oorspronkelijke theorie van Maxwell. Onze huidige kennis van onder andere elektriciteit, magnetisme en zwaartekracht is niet compleet, eigenlijk kennen we deze fenomenen slechts als effecten en niet als causale oorzaak, zoals nu wordt aangenomen. Bearden vermeldt dat het werk van Whittaker (1904) is opgepakt in de Russische superwapen technologie en in het geheim wordt gebruikt (zie ook het werk van de Russische wetenschappers Kaznacheyev en Devyatkov).

Dezelfde principes kunnen echter ook voor heling doeleinden worden gebruikt en Bearden noemt in zijn

boek 'Oblivion' (2005) dan ook werk van Pautrizel en Priore die met succes kanker wisten te genezen en het immuunsysteem zelfs in een eerder (gezond) stadium wisten terug te brengen! Dit doet wat denken aan parapsychologisch onderzoek uitgevoerd door William Braud, Marilyn Schlitz en anderen. Hierbij werd geprobeerd (met succes!), om eerder op band opgenomen materiaal met "Random" Number Generators terug in de tijd te beïnvloeden. Het doet ook denken aan sjamanen die in staat zijn om "uit de tijd" te stappen, en zo niet langer werkzame energie terug in de tijd te beïnvloeden.

Bearden spreekt over scalaire golven, longitudinale golven die door middel van "precursor engineering" aan intentie en bewustzijn kunnen worden gekoppeld. Tesla sprak in de vorige eeuw al over "non-Hertzian waves" en scalaire golven worden door andere wetenschappers ook wel Tesla golven, torsie golven of vortex golven genoemd.

De lokale polarisatie van het vacuüm creëert de elektromagnetische golf in de ruimte. Volgens Bearden moeten we de wet van behoud van energie overboord gooien, of accepteren dat onwaarneembare virtuele elektromagnetische energie worden opgenomen uit het vacuüm (de Dirac zee of het kwantumveld). Bearden beweert dat virtuele elektromagnetische massa en energie continue vanuit het vacuüm worden onttrokken door de bron van alle elektromagnetische velden en potentialen, de "source charge" (feitelijk elke lading in het universum, die continue energie creëert en naar de 3-D ruimte stroomt, zonder enige vorm van energie input, volgens Bearden). Er is geen echte elektromagnetische input zichtbaar, alles in de natuur heeft geen echte "bron", omdat de energie niet wordt "gemaakt" maar alleen wordt omgevormd en afgebakend (vrije energie dus!). En wat we meten met onze apparatuur is dus alleen de geïntegreerde transversale elektromagnetische velden effect golven, niet de meer fundamentele longitudinale golf.

Scalaire golven kunnen worden beschouwd als elektromagnetische geluidsgolven, het resultaat van twee fase geconjugeerde golven (de golf en zijn anti-golf: ruimtelijk gezien beide in fase, maar in de tijd gezien 180 graden uit fase)! Russische wetenschappers als Nachalov en Akimov maken duidelijk, dat wanneer er elektrostatische of elektromagnetische golven in de ruimte aanwezig zijn, er ook altijd torsie golven (scalaire golven) aanwezig zijn.

De fundamentele longitudinale (Whittaker) golven waar Bearden over spreekt zijn krachtenvrij, tenzij ze in aanraking komen met materie (vandaar Bearden's term "force-free precursor engineering"). Volgens Bearden is het traditionele (volgens hem en anderen dus onjuiste!) beeld van de elektromagnetische golf door de ruimte een foutief gevolg van het verwisselen van het gevolg met de oorzaak in de elektrodynamica van Maxwell. Er bestaan geen krachten in de massavrije ruimte, krachten en krachtvelden bestaan alleen wanneer ze in aanraking komen met materie. Erg interessant is dat de hierboven genoemde John Keely een eeuw eerder al van mening was, dat je kracht en materie niet kunt scheiden, aangezien ze beiden eender zijn. Kracht is volgens Keely bevrijde materie en materie is gebonden kracht!

Whittaker's ontdekking uit 1903 dat sets van longitudinale golven eigenlijk de kern zijn van alle elektromagnetische golven, velden en potentialen, houdt dus in dat deze "gewone" elektromagnetische golven en velden en potentialen grote veranderingen kunnen ondergaan en bewerkt en gemanipuleerd kunnen worden. Op deze manier is het dus mogelijk om ze verborgen interne veld vectoren en dynamiek te laten bevatten, bijvoorbeeld om heling op afstand tot stand te brengen, met remedies tegen specifieke ziektes of tegen ouderdom, afhankelijk van de specifieke gebruikte "engines" die op deze manier kunnen worden gecreëerd. Volgens Bearden is dit zelfs de sleutel tot het rechtstreeks bewerken van de Schrödinger vergelijking, en daarmee het bewerken van de fysieke realiteit!

Sommige wetenschappers zijn van mening dat onze hersenen ook scalaire golven kunnen verzenden en ontvangen (zie werk van Dr. Valerie Hunt). Dit verklaart misschien wel Bearden's belangrijke opmerking, dat elke cel zijn eigen bio-kwantum potentiaal heeft, een opmerking die ook doet denken aan opmerkingen van Dr. Oschman (1997) en Benveniste (1998) die aantoonde dat elke cel zijn eigen elektromagnetische signatuur heeft.

Communiceren met DNA!

Ons erfelijk materiaal, ons DNA kan licht (fotonen) en geluid (fononen) produceren, ontvangen en zelfs uitstralen. DNA heeft een aantal bijzondere eigenschappen: het kan fotonen in een soort traliewerk "vangen" (denk aan het biofotonen onderzoek van Prof. Popp en zijn collega's) en het is in staat om licht in een spiraalvorm om de speciale dubbele spiraal structuur te winden, in plaats van dat het licht een lineaire richting volgt. Het DNA is een soort lens die elektromagnetische energie naar zichzelf toe kan trekken. Ons DNA blijkt ook gevoelig te zijn voor akoestische en scalaire golven! Lindstaedt benadrukt dat elke biochemische reactie vooraf gegaan wordt door een elektromagnetisch signaal! De matrix van frequentie oscillaties leveren een energetisch schakelbord voor elke cel functie, inclusief de boodschappen aan en van het DNA en RNA, volgens Lindstaedt. Cel membranen "scannen" signalen en zetten ze om in

elektromagnetische gebeurtenissen wanneer proteïnes van vorm veranderen door specifieke resonerende frequenties, aldus Lindstaedt.

Dr. Bruce Lipton (1988) neemt ook aan, dat cellen zelf de mogelijkheid hebben om hun eigen DNA te herprogrammeren wanneer de externe omgeving dit vereist. De genetische Harvard wetenschapper John Keams toonde met een experiment met bacteriën die in staat waren hun eigen DNA te herprogrammeren aan, dat deze opmerkelijke hypothese juist is. Onderzoekers Iona en Richard Miller maakten duidelijk, dat het leven fundamenteel meer elektromagnetisch van aard is, dan biochemisch! De DNA blauwdruk functioneert als een bio-hologram die dient als sturende matrix om fysieke vorm te organiseren.

Hetzelfde lijkt te gebeuren met akoestische golven en geluid, waarbij staande golven worden gecreëerd. Milo Wolff en Geoff Haselhurst werkten samen aan een theorie die stelt, dat materie het brandpunt is van een staande golf, een interferentie patroon resulterend uit twee interfererende golven. Meer dan een eeuw geleden stelde William Clifford zich al voor, dat alle materie simpelweg uit golfbewegingen in de Aether bestaat. Chromosomen ordenen zich in een holografisch raster dat ontworpen is om zeer stabiele spiraalvormige staande golven (frequentie oscillaties) van geluid en licht te interpreteren en te produceren. Die spiraalvormige staande golven sturen dus alle biologische functies aan! In de woorden van onderzoekers Iona Miller en Richard Miller (in 'From helix to hologram', Nexus Magazine augustus 2003): "de genetische code wordt omgevormd tot fysieke materie met behulp van geluid en licht signalen".

Dan Winter is van mening, dat elektronen niet als deeltjes gezien moeten worden, maar als staande golven patronen. Dit zijn interferentie patronen ontstaan door vortex bewegingen en gecombineerde vortexen die een torus vormen. Zijn 'Implosie Fysica' is een theorie die beschrijft hoe de e-motie energie van ons denken en ons hart naar ons DNA wordt overgebracht.

Volgens Dr. Jeremy Narby kan DNA zelfs als een soort tekstuele (en akoestische) genetische code worden herschreven. Frohlich suggereerde in 1988 al dat oscillaties (trillingen) in een bepaald gebied van het DNA informatieve signalen scheppen die door het hele lichaam worden verspreid, waar zij bepaalde effectieve proteïne structuren van energie voorzien. De Russische Gariaev groep toonde aan, dat de werking van chromosomen erg lijkt op het (her)programmeren van holografische biocomputers (en zelfs op een soort netwerk computer omdat het DNA de kwantum subruimte ook bleek te kunnen beïnvloeden!), waarbij de elektromagnetische straling van het DNA zelf wordt gebruikt. Hun studies tonen duidelijk aan, dat DNA letterlijk bestaat uit genetische "teksten", dat chromosomen de informatie die in deze teksten besloten ligt kunnen ontvangen en produceren om ze te coderen en decoderen.

Het team van Gariaev ontwikkelde ook apparaten die cellulair metabolisme beïnvloeden door middel van geluid en lichtgolven, gekoppeld aan menselijke taal frequenties. Gariaev kon met deze methode bijvoorbeeld chromosomen die beschadigd waren door Röntgenstraling, herstellen. Dit werd bereikt door gebruik te maken van vibratie en taal, geluid gekoppeld aan intentie, of woorden, aan het DNA aan te bieden. Materie kan dus geordend en geherstructureerd worden door geluid frequenties en energiegolven trillen onze heilige geometrie naar de fysieke werkelijkheid.

DNA is een supergeleider die ontworpen lijkt te zijn om onze totale bio-energie blauwdruk weer in harmonie te brengen. DNA is veel meer dan "slechts" een blauwdruk voor lichaamsopbouw door middel van proteïne synthese. DNA is vooral de ideale supergeleider en micro antenne, die op een perfecte manier dient om spiritualiteit in de vorm van energie in het fysieke te blazen. Gregg Braden toont in zijn boek 'The God code' aan, dat het oude vier letter woord voor God-YHVH, de Tetragrammaton- in werkelijkheid code is voor DNA, gebaseerd op de chemische samenstelling van stikstof, zuurstof, waterstof en koolstof. In 'The Keys of Enoch' van J.J. Hurtak vinden we ook verwijzingen naar DNA's nucleotiden, die 64 "woorden" vormen en talloze zinnen, sleutelcodes voor het creëren van een hoger lichtlichaam. Ook Hurtak lijkt dus te verwijzen naar de mogelijkheid van een transformatie proces in ons DNA.

De belangrijkste conclusie die uit bovenstaande gegevens kan worden getrokken, is dat ons DNA geactiveerd kan worden door bewuste taalkundige uitdrukking (een beetje zoals bij een antenne) om de bio-energie velden te herprogrammeren. Dit leidt weer tot het uitzenden van radio en lichtgolven (zoals bij een communicatie satelliet) om de juiste cellulaire structuur en dus het functioneren van het lichaam weer te herstellen. We kunnen deze conclusie ook nog aanvullen met bevindingen uit het werk van Emoto met water en Dan Winter's bevindingen dat onze gevoelens en emoties invloed hebben op ons DNA (vooral op een positieve manier in het geval van compassie en onvoorwaardelijke liefde). Zo ontstaat er een beeld van de krachtige en daadwerkelijke invloed die wij kunnen uitoefenen op ons DNA (en dat van anderen!). Rein en McCraty toonden aan, dat negatieve emoties als angst en boosheid in staat bleken het DNA samen te drukken, terwijl blijdschap, dankbaarheid en liefdevolle emoties in staat bleken te zijn om het DNA weer te "ontspannen"! Misschien hadden de Beatles (en ook de "Ouden" wederom) het wel bij het juiste eind, door te zingen: "All you need, is".

Verlichtende klanken

Inmiddels heeft wetenschappelijk onderzoek aangetoond dat slechts drie procent van het DNA codeert voor proteïne synthese! De wetenschap heeft ook ontdekt dat de rest van het zogenaamde "junk DNA" veel zogenaamde "transposons" bevat. Een transposon is een term voor "springend" DNA wat los kan breken van een bepaald gebied om over te stappen naar een ander gebied, om zo via RNA omzetting de DNA code te

wijzigen (Barbara McClintock ontving voor haar vondst overigens de Nobelprijs). Meer dan negentig procent van het DNA heeft bio-akoestische en bio-elektrische signalering als doel. In de jaren negentig werd door drie Nobelprijs winnaars al bewezen dat de primaire functie van DNA dus niet het synthetiseren van proteïne is, maar de ontvangst en overdracht van elektromagnetische energie! Verder blijkt uit onderzoek op genetisch niveau, dat geluid licht kan produceren

Al in 1975 vonden onderzoekers onder leiding van Alan Miller dat verschillende types coherente golven binnen de cellen met elkaar in wisselwerking zijn om diffractie (straalbuiging) patronen te vormen, allereerst in het akoestische (geluid) domein en vervolgens in het elektromagnetische (licht) domein. Dit zou leiden tot de manifestatie van de fysieke vorm als een "quantum hologram- een vertaling tussen akoestische en optische hologrammen." Het mechanisme van deze vertaalslag die de lichamelijke ervaring creëert werkt in het genoom, in ons DNA dus. Het Hermetische principe "Zo boven, zo beneden" lijkt hier ook te gelden. Het is namelijk zo, dat wanneer je de frequentie van een geluid veertig maal verhoogt, je binnen de frequentie bandbreedte komt van licht! Andersom geldt, dat wanneer je de frequentie van een lichtgolf veertig maal vertraagt, je in het frequentiedomein komt van geluid. Volgend de 'Wet van het Octaaf' en volgens bekende principes in de fysica, resoneren boventonen (harmonischen) van een klank door in hogere octaven van trilling. We resoneren met licht wanneer we geluid horen!

Kosmisch geluid en licht zijn een en hetzelfde, hebben heilige personen opgemerkt. Klankheler Jonathan Goldman (die een belangrijke stelling voor heling heeft opgesteld, te weten: Intentie plus Frequentie=Heling) had een ervaring die deze relatie lijkt te bevestigen. Goldman bevond zich in een oude Maya structuur in Mexico tijdens de Harmonische Convergence. Hij werd met zijn groep naar een donkere ruimte gebracht die normaliter door niemand mocht worden bezocht. Eenmaal daar aangekomen werd Goldman gevraagd om in deze donkere ruimte klanken te "tonen", om geluid te produceren met zijn stem. Toen hij dit vervolgens deed door boventonen te laten klinken, werd de aanwezige groep mensen direct zichtbaar door een licht wat door de klank was ontstaan. De in de donkere ruimte aanwezige personen hadden elkaar hiervoor niet kunnen waarnemen!

Sommige auteurs hebben de ervaring van Goldman proberen te verklaren door de belangrijke (maar in de neuropsychologie zwaar onderschatte) pijnappelklier of epifyse bij de verklaring te betrekken. De pijnappelklier is een structuur die voor ongeveer dertig procent magnetisch sensitieve cellen bevat. Minstens even belangrijk is, dat gesuggereerd wordt dat de pijnappelklier een orgaan is met lichtgevend vermogen (bioluminescentie)! De pijnappelklier (door Descartes de zetel van de ziel genoemd) staat ook bekend als een lichtgevoelige klok die invloed heeft op de slaap en de geslachtsorganen. De epifyse bevat een hoge hoeveelheid aan neuromelanine, een stof die volgens Frank Barr kan functioneren als fotogeleider. Het heeft het vermogen om lichtenergie op te nemen en om te zetten in geluid, en andersom.

J.J. Hurtak spreekt in 'The Keys of Enoch' over het creëren van licht met behulp van de pijnappelklier, waarbij onze hersenen een eigen moleculair lichtveld produceren. Mogelijk kunnen onze lichtvelden om ons lichaam worden versterkt door de pijnappelklier, door gebruik te maken van vocale harmonieuze klanken. Ook in oude mysterie scholen schijnt dit te zijn onderwezen.

Enter The Matrix

Dr. Oschman noemt in zijn boek 'Energy Medicine' (2000) onderzoek van Peterson, die aantoonde dat DNA de neiging heeft zich in een kristallijn rasterwerk samen te pakken, wat de resonantie bevordert. Kristalachtige structuren zijn in het lichaam eerder de regel, dan de uitzondering! We vinden ze vooral op essentiële verbinding- en geleidingsplekken, bijvoorbeeld in cel membranen, in het myelineomhulsel bij zenuwcellen, in de spieren en verbindend weefsel, bij sensorische elementen in onze zintuigen, in microtubules, in microfilamenten, enzovoort.

Oschman beschrijft in zijn boek zijn opvatting van "de levende matrix", de manier waarop energie en informatie door het lichaam circuleren. De conclusie die Oschman uit wetenschappelijk onderzoek trekt, is dat de matrixstructuren van de kernen, het cytoplasma en de extracellulaire rasters, een onafgebroken en onderling verbonden communicatie systeem vormen.

Elektronische signalen, fotonen, akoestische signalen en druksignalen (piezoelektrische signalen; deze mechanische trillingen kunnen omgezet worden in elektrische golven en omgekeerd!) werken samen met 'solid-state' biochemie om in deze levende matrix een essentiële integratie van functies te bewerkstelligen, waaronder de herstelfunctie bij beschadiging en bescherming tegen ziekte. Beweging, druk en andere energie vormen die door dit systeem circuleren, staan in wisselwerking met de stofwisseling en het erfelijke materiaal, ons DNA.

Becker stelt, dat ons immuunsysteem niets geneest! Volgens Becker worden heling en herstel tot stand gebracht door het slecht bestudeerde cellulaire regeneratie systeem (denk ook aan de baanbrekende regeneratie studies van Harold Saxton Burr). Becker toonde aan, dat cellulaire differentiatie en re-differentiatie tot stand komen door middel van elektromagnetisme.

Trilling schept vorm!

Geluid en trilling bepalen structuur en vorm (morfologie, geometrie). Dit wordt aangetoond door een onderzoeksgebied dat zich bezig houdt met het bestuderen hoe trillingen patronen, vormen en bewegende

processen creëren en beïnvloeden, Cymatics geheten. De zogenaamde Chladni en Lissajous figuren, afbeeldingen weergegeven door een harmonograaf, maar vooral het werk van Hans Jenny, laten zien dat vorm niet volgt op functie, maar gecreëerd wordt door een onderliggende trilling! Geluid beïnvloedt fysieke materie. Als we bijvoorbeeld de heilige Hindoe lettergreep OHM (AUM) in poeder, zand of verf uitspreken, kunnen we allerlei geometrische patronen zien ontstaan tijdens het uitspreken van deze mantra. Indien juist uitgesproken in een tonoscoop, produceert deze mantra eerst de cirkel 'O' die daarna ingevuld wordt met concentrische driehoeken en vierkanten, om daarna na het uitsterven van de 'm' klank een yantra te doen verschijnen (een yantra is een officiële geometrische expressie van heilige vibratie en is in vele religies terug te vinden). Geluid bouwt op zichzelf door, Jonathan Goldman merkt op, dat in principe van elke ruimte een heilige ruimte en energie plek kan worden gemaakt door met geluid en gerichte visualisatie en heilige afstemming te werken (zoals sjamanen en Tibetaanse monniken ook weten).

Het is opmerkelijk dat de vormen die men vindt bij Cymatics onderzoek, opvallend veel overeenkomsten vertonen met vormen in de natuur. Zo lijken bijvoorbeeld het schild van de schildpad, schelpen, bladeren, onze ruggengraat en zelfs de dendriten van onze hersencellen en de kolomstructuur van de hersencortex erg veel op structuren die we met geluid kunnen laten ontstaan. Ook graancirkel structuren en mandala's komen vaak nauwkeurig overeen met patronen die door geluidstrilling worden opgewekt!

Hans Jenny was benieuwd naar de vormen die zouden ontstaan wanneer klinkers van het oude Hebreeuws en Sanskriet werden uitgesproken in zijn tonoscoop. Wat hem opviel was, in tegenstelling tot de moderne talen, dat het zand de vorm aannam van de lettervormen, als een soort frequentie vingerafdruk! Deze bevindingen werden later gerepliceerd en bevestigd door Stan Tenen en Dan Winter. Horowitz heeft aangetoond dat onze Engelse taal ook mathematisch gerelateerd is aan het oude Hebreeuws, maar dan elektromagnetisch, bio-akoestisch en spiritueel omgekeerd geschreven!

In Jenny's werk vinden we ook belangrijke aanwijzingen voor antizwaartekracht, opgewekt door middel van geluidstrillingen. Petterson beschrijft een situatie, waarbij Jenny een schaal met vloeistof aan het trillen brengt, en vervolgens schuin houdt. De vloeistof weerstond de invloed van de zwaartekracht en gleed niet van de schaal en bleef gewoon vormen scheppen! Maar wanneer Jenny de vibratie stopte, gebeurde dit wel. Echter, wanneer Jenny snel genoeg was om de vloeistof weer in trilling te brengen, bleef de vloeistof op de schaal vormen produceren! Dit is wat geluid zo bijzonder maakt: een vorm die solide lijkt (geometrie), wordt feitelijk gecreëerd door een onderliggende trilling, een vibratie. Nada Brahma, de wereld is geluid.

Water, bloed en cerebrospinale vloeistof

Het is nu tijd om te wijzen op de belangrijke functie die water in dit verhaal inneemt. Onze planeet bestaat voor ongeveer zeventig procent uit water, zo ook ons lichaam. Water geleidt akoestische vibratie en geluid vijf maal zo efficiënt als in de lucht! Ons lichaam bestaat voor minimaal vijfenzeventig procent uit water in de vorm van bloed, plasma, lymfe en cerebrospinale vloeistof (hersenvocht en ruggenmergvocht). Bloed is door de oude culturen in hun rituelen en offers altijd als een heilige vloeistof beschouwd. Geheime genootschappen zijn op zoek naar de Heilige Graal, die het spiritueel bezielde bloed van de Christus zou bevatten.

Smith merkt op, dat waterstof verbindingen water moleculen bij elkaar houden in een spiraalvormige structuur, die op een spoel lijkt! Water functioneert als afstemmer voor verschillende impedanties en fungeert als halfgeleider van elektromagnetische signalen. Water kenmerkt zich verder door een bijzonder soort geheugenopslag voor elektromagnetische signaturen en is dus erg goed te "informer", zoals het werk van Albert Szent-Gyorgi, Emoto, David Schweitzer en Benveniste en een product als Donave laat zien.

Intenties, uitgesproken woorden en gevoelens brengen informatie signaturen over op de structuur van het water. De structuur van het watermolecuul wordt beïnvloed en in een harmonieuze toestand en geometrie gebracht. Het is duidelijk dat de bevindingen van Emoto en andere onderzoekers die zich met gestructureerd water bezig houden, evenals de bevindingen van onderzoekers als Dan Winter, Rein, Jenny en Bearden allen lijken te suggereren dat onze emoties, gedachten, bedoelingen en uitspraken een enorm krachtig effect hebben op ons fysieke lichaam en op onze werkelijkheid!

Cerebrospinale vloeistof is in essentie een op water basis en met voedingstoffen gevulde vloeistof die geproduceerd wordt door de twee grootste laterale ventrikels in de hersenen. Deze met vloeistof gevulde ruimtes zijn verbonden met de centraal gelokaliseerde derde en vierde ventrikels, die op hun beurt weer verbonden zijn met het ruggenmerg, dat zoals bekend is weer neuronaal (en hormonaal en immunologisch maar ook akoestisch en elektromagnetisch) verbonden is met alle overige structuren in ons lichaam. In een interessant artikel van Andrew Rutajit is te zien dat de ventrikel structuren opvallende gelijkenissen vertonen met de staf van Hermes, de caduceus spoel en zelfs het oog van Horus! Mogelijk hadden de oude spirituele tradities al kennis van deze interessante structuren. Geluid is een perfecte draaggolf voor bewustzijn, intentie en informatie. Geluid kan via water bevattende distributiekanaalen perfect dienen om informerende trillingen door de levende matrix van het lichaam te laten resoneren.

Alles komt samen: een persoonlijke visie

Als wetenschappelijk opgeleide neuropsycholoog heb ik geleerd dat de gangbare wetenschap van mening is

dat bewustzijn gezeteld is in het brein en geproduceerd wordt door de hersenen en neuronale mechanismen. Ook het geheugen en allerlei cognitieve functies en de werking van onze "mind" zouden te verklaren zijn door neuronale netwerk processen, neurotransmitters en biochemische en genetische processen. Maar dit beeld is niet helemaal juist.

Als muziekproducent en componist, begon ik mij na mijn studie steeds meer in de occulte en wetenschappelijke betekenis van golven, geluid, frequentie en resonantie, licht, getallen en geometrie, kwantum mechanica, velden en elektromagnetisme te verdiepen. Begrippen als oscillatie, frequentie, resonantie, modulatie en fase vond ik zowel terug in de esoterische geschriften als in mijn studiowerk. Al snel bleek dat energie, vibratie, geluid, licht, elektromagnetisme en geometrie op fundamenteel niveau met elkaar verbonden zijn.

Het universum is geen statische, rechte lijnige, reductionistische en mechanistische voorspelbare machine. Het universum is eerder op te vatten als een dynamisch, organisch, trillend, harmonisch en muzikaal levend organisme. Het hele universum is bezaaid met frequenties en harmonieuze trillingen, golven en fotonen, beweging en energie. Materie blijkt ook energie te zijn en alle energie blijkt met alles te verbonden zijn en de werkelijkheid staat niet los van de observator. De kwantummechanica leverde inzichten die aansloten bij parapsychologische fenomenen, inzichten uit het sjamanisme en oude kennis uit mysteriescholen en esoterische literatuur.

Materie blijkt gevuld te zijn met "lege"ruimte, en zelfs deze lege ruimte is niet leeg maar gevuld met Aether, Kwintessens, Vril, Od, Orgone, Nulpuntenergie, Akasha, Prana, Chi, het Vacuüm en Kwantum velden, of andere benamingen voor een alles doordringend en verbindend veld van "levensenergie". Nikolai Kozyrev bewees het bestaan van deze levensgevende energiematrix in de subruimte en ook de reguliere wetenschap begint langzaam te ontdekken dat veel van de oude esoterische kennis waar gesproken wordt over Aether en Kwintessentie juist blijkt te zijn.

Ik zou ook gaan ontdekken dat de cel geen zak met vocht is, maar gevuld blijkt te zijn met een verbindingnet aan filamenten en buisjes en vezels, gezamenlijk de cytoplasma matrix vormend. Hier bleek weinig plek te zijn voor random acties van "biljart ballen" die toevallig in een slot blijken te passen, zoals het algemeen geldende model van "slot en sleutel" ons wil doen laten geloven.. Bijna alle tekstboeken over biochemie en biofysica geven nog steeds het beperkte beeld van lineaire stappen in metabolisme, zonder de structurele context waarin de chemie van het leven zich afspeelt, te noemen. De grenzen tussen de cel en zijn omgeving, het binnenste van de cel en het genetische materiaal zijn niet zo scherp als men nu aanneemt!

David Wilcock is zelfs van mening dat scalaire golven en bewustzijn een en het zelfde zijn. Einstein, kwantummechanica en de nieuwe Aether wetenschappers hebben reeds laten zien dat alles daadwerkelijk uit energie bestaat, in welke manifestatie dan ook. Als deze energie dan ook nog eens "non-lokaal" met alles verbonden is en op een fundamenteel niveau holografisch van aard is, dan wordt het hoog tijd dat we enkele fundamentele aannames over de "erg koppige illusie" die wij realiteit noemen, eens goed onder de loep nemen.

Wetenschappers als Horowitz, Becker, Oschman, , Gariaev, Kazierev, Devyatkov, Kozyrev, Kaznachejev, Albert Szent-Gyorgi en vele anderen hebben aangetoond dat (scalair) elektromagnetische en akoestische golven een soort blauwdruk vormen die dient als hologram om de materie (die zoals we nu weten ook slechts een dans van trillende energie frequenties in de "lege"ruimte is in de subatomaire structuur) vervolgens te vormen en de regulatie en communicatie binnen deze materie aan te sturen.

Wij maken werkelijk deel uit van een holografisch, verlicht, harmonieus en muzikaal trillend universum. Het beeld ontstaat dat allerlei akoestische en (scalair) elektromagnetische interferentie patronen, staande golven patronen en vortex energie patronen in de Aether op een holografisch niveau voorafgaan aan fysieke materie en materie zelfs produceren, beïnvloeden en in stand houden. Wij zijn fundamenteel meer elektromagnetische wezens, dan biochemische wezens! De intelligentie en bezieling van onze levende matrix communiceert en reguleert allerlei biochemische functies op kwantum niveau door middel van akoestische en elektromagnetische signalen.

Dit geldt ook voor de psycho-neuroimmunologische verbindingen in ons lichaam die deel uitmaken van deze levende matrixstructuur. Onze gedachten, gevoelens, emoties, intenties, aandacht, verwachtingen, uitgesproken woorden en ons scalaire bewustzijn werken met energie velden, waarvan aangetoond is dat deze invloed hebben op onze biochemie, ons DNA, onze biofotonen en lichtvelden, onze celmembranen, onze celopbouw en heilige geometrie, maar ook non-lokaal op de sub-kwantum ruimte. In het laatste geval kunnen we ook denken aan fenomenen als het Honderdste Aapje, Rupert Sheldrake's Morfogenetische velden en het Global Consciousness Project. Velden organiseren en uit frequentie en trilling vormen zich structuren en die structuren zijn met het alles doordringende en verbindende "Veld" verbonden waardoor non-lokale resonantie met andere "afzonderlijke" structuren en organismen mogelijk is.

Het hierboven genoemde non-lokale holografische geluid-licht veld verklaart mijn inziens mogelijk ook het probleem van morfogenese, en waarom ziektes zo aanhoudend kunnen zijn ook al zijn de fysieke cellen van het weefsel niet meer aanwezig en al vervangen, het probleem van regeneratie zoals bij onderzoek van Harold-Burr en anderen, fantoompijn ervaringen, de fantoom-DNA vondst van Gariaev en het herhaaldelijk waarneembaar blijven van graancirkel structuren in meetbare elektromagnetische straling en in

terugkerende geometrische vormen. Ook al word het graan gewoon gemaaid door de gefrustreerde boer, de structuur blijft zichtbaar in volgende seizoenen met ander gewas.

Ik hoop dat dit artikel duidelijk heeft gemaakt dat er een beeld ontstaat van een nieuw wetenschappelijk en spiritueel bezielde paradigma. Dit zou vergaande effecten hebben op onze kijk op biologie, embryologie, psycho-neuroimmunologie, bewustzijns onderzoek, geneeskunde, neurologie, psychologie, filosofie, parapsychologie, scheikunde, biochemie en biofysica en de manier hoe wij de wereld en onze multidimensionale realiteit ervaren.

Ik ben van mening, dat zolang onze reguliere wetenschap deze non-lokale, kwantum mechanistische, scalair elektromagnetische, holografische en multidimensionaal muzikale werkelijkheid niet serieus neemt, ze slechts effecten zal blijven vinden, in plaats van de werkelijk onderliggende causale BLAUWDRUK van het leven. Het is hoog tijd, dat deze kennis haar entree doet in onze "helende kunsten" en onze "tempels van genezing".

De toekomstige wetenschap van Geluid en Muziek

Het lijkt erop dat de ziel langzaam weer haar intrede doet in onze wetenschappen. Geluid en muziek spelen een belangrijke rol in de transformatie van ons bewustzijn, het is de natuurlijke trilling van onze ziel. Pythagoras en Plato verkondigden beiden dat muziek de bron is van de ziel. De Tibetaanse meester Djwahl Khul heeft gezegd, dat de wetenschap van geluid een enorme rol zal gaan spelen in het ontvouwen van de menselijke evolutie; "op de Vleugels van Geluid zal de Weg van Hogere Evolutie zich verplaatsen". Edgar Cayce, Hazrat Inayat Khan, Barbara Marciniak, Alice A. Bailey en vele anderen zien Geluid als de nieuwe (spirituele) wetenschap voor deze eeuw.

Volgens Alice Bailey (in "Een verhandeling over witte magie") zal "de geleerde van de toekomst door het gebruik van klank zijn resultaten verkrijgen; door de klank zal een nieuw terrein van ontdekking geopend worden; men zal het geluid, dat iedere vorm in alle natuurrijken maakt, bestuderen en kennen, en door middel hiervan zullen er veranderingen tot stand gebracht worden en nieuwe vormen ontwikkeld worden". Ik wil afsluiten met de tekst die dan volgt en die prachtig aansluit bij wat hierboven al beschreven is en een aanwijzing geeft over de komende tijd die ons allen te wachten staat: "Een wenk mag ik hier slechts geven en die is, dat het vrijmaken van de kracht in het atoom verband houdt met deze aanstaande wetenschap van de klank".

Drs. John Consemulder is neuropsycholoog en internationaal componist/producent van elektronische muziek. Op de 'Music' pagina op www.john-consemulder.com kunt u bij de link "Spiritual Electronics" luisteren naar zelf geproduceerde moderne helende muziek met bezielde intenties en frequenties..

In maart 2007 zal de Amerikaanse spirituele uitgeverij SoundsTrue (die ook bekende auteurs, spirituele leraren en klankhelaars herbergt als Deepak Chopra, Ken Wilber, Caroline Myss, Lynne McTaggart, Jonathan Goldman, Tom Kenyon, Robert Monroe en vele anderen) twee cd-albums van zijn werk wereldwijd uitbrengen (zie www.soundstrue.com). Een album zal "Liquid geometry" gaan heten en het andere album zal verschijnen in de kit van de hologrammen en graancirkels kunstenaar Janosh (www.the-arcturians.com) en zal "Sacred geometry; unlock your potential with the keys of the Arcturians" gaan heten, deze kit zal zelfs te koop zijn via Barnes and Nobles.

Samen met zangeres, choreografe en gecertificeerd Qigong instructrice Renske Skills geeft hij ook interactieve workshops en Qi Dance workshops met helende klanken, live muziek, dans, meditatie en spiritualiteit (voor meer info, zie: www.universelelichaamstaal.nl).

Zijn afstudeerproject als neuropsycholoog betref een studie naar de Dissociatieve Identiteits Stoornis en is gepubliceerd in het wetenschappelijke tijdschrift Consciousness and Cognition. Hij volgde de klankheling opleiding aan de Academie voor Muziek, Educatie en Genezing van Drs. Loucas van den Berg (auteur van de Helende Stem) en hij volgde onder andere cursussen op het Parapsychologisch Instituut te Utrecht. Hij schreef een artikel voor het Tijdschrift voor Parapsychologie waarin hij verbanden legt tussen de neuropsychologie, psycho-neuroimmunologie en de parapsychologie. Ook geeft hij lezingen op het gebied van nieuwe wetenschap in relatie tot spiritualiteit en esoterie, onder andere over (scalair) elektromagnetisme en velden, healing sound, de essentie van genezing, graancirkels, kwantum mechanica en andere onderwerpen.

PSYCHONEUROIMMUNOLOGIE, NEUROPSYCHOLOGIE EN PARAPSYCHOLOGIE, OF: EVERYTHING YOU ALWAYS WANTED TO KNOW ABOUT THE FUTURE OF PARAPSYCHOLOGY, BUT WERE AFRAID TO ASK.

Dit artikel is geen studie, maar berust meer op een perspectief en een persoonlijke visie. Hierin wordt niet gepretendeerd dat sommige ideeën of gedachten niet al eerder in een andere vorm gesuggereerd zijn. Een aantal zaken lijken echter nog niet eerder met elkaar in verband zijn gebracht en een aantal wetenschappelijke benaderingen zouden het parapsychologisch onderzoek mogelijk kunnen verrijken.

Tijdens mijn studie neuropsychologie ontstond er een fascinatie voor de werking van het brein, maar vooral de onderliggende neuropsychologische mechanismen van allerlei psychologische processen. Voornamelijk de interactie tussen lichaam en geest, psychosomatiek en mind-body onderzoek bleek een interessant onderzoeksterrein te zijn met mogelijk verstrekkende gevolgen voor wetenschappelijke theorievorming en gezondheidszorg. De Descartiaanse scheiding van lichaam en geest die soms terug te vinden is in theoretische kaders leek niet altijd zinvol of correct te zijn.

Mijn afstudeeronderzoek betrof psychofysiologisch en experimenteel geheugenonderzoek bij mensen die waren gediagnosticeerd met het Dissociatieve Identiteits Syndroom. Het gevoel dat de scheiding tussen geest en lichaam en ons idee van een ondeelbare geest of persoonlijkheidsstructuur niet helemaal juist zouden kunnen zijn, kwam hier sterk naar voren. Het idee van dissociatie wordt in de parapsychologie wel eens vergeleken met fenomenen als uittredingen, trance-achtige toestanden of veranderde bewustzijnstoestanden gepaard met een veranderde psychofysiologie.

Ook binnen de psychoneuroimmunologie, een fascinerend onderzoeksgebied dat zich bezig houdt met de interactie tussen het centraal zenuwstelsel (bemiddeld door zowel psychologische als biologische processen) en het immuunsysteem, bleek een strikte scheiding van lichaam en geest niet langer meer stand te houden. Er volgde een literatuurstudie over de invloed van allerlei zelfregulerende en suggestieve processen op het immuunsysteem (zoals ontspanningstechnieken en visualisatietechnieken, biofeedback, humor, hypnose en conditionering). De conclusie dat de "geest" in staat bleek te zijn om op een vergaande wijze ons "zwaarstoffelijk lichaam" (misschien met het fijnstoffelijk lichaam als aangrijpingspunt?) te beïnvloeden, leek zeer aannemelijk te zijn. Hierover later meer. Deze bevindingen lijken zeer goed te kunnen aansluiten bij de onderzoeksresultaten die in de parapsychologie gevonden worden.

Parapsychologisch onderzoek heeft zich vaak keurig gehouden aan de experimentele protocollen die vooral door sceptici zijn opgelegd. Nu is dit geen kwalijke zaak, want het heeft een zeer consistente en kwalitatief hoogwaardige onderzoeksmethode opgeleverd. Maar wetenschap probeert interessante concepten op te splitsen in testbare hypothesen. Wetenschappers moeten niet de fout maken, dat wanneer een idee, een geloofsovertuiging of een mensopvatting niet testbaar is, deze automatisch ook niet juist is.

Het onderzoeksgebied van de parapsychologie is vreselijk interessant en zeer relevant, omdat zij raakvlakken vertonen met onder andere religie, de gezondheidswetenschappen, psychologie, bewustzijnstudies, filosofie en overige geesteswetenschappen.

Dankzij de strikte onderzoeksmethodes hebben parapsychologen al talloze malen aangetoond dat zogenaamde PSI fenomenen bestaan of in ieder geval op kunnen treden met een grotere waarschijnlijkheid dan puur kans niveau (het reikt te ver om hier deze stelling te verdedigen en alle onderzoeksresultaten te noemen, maar de geïnteresseerde lezer verwijs ik naar een uitstekend boek van Dean Radin: *The Conscious Universe*, HarperCollins Publishers, 1997).

In dit licht bezien is het misschien een beetje ironisch dat de parapsychologen wel voldoende significante onderzoeksresultaten hebben gevonden, maar over het algemeen moeite blijken te hebben om het eens te zijn over de onderliggende mechanismen zijn voor de gevonden resultaten. Er zijn voldoende theorieën ontwikkeld die trachten de gevonden resultaten te verklaren, maar er is nog weinig consensus bereikt over de bron en de onderliggende mechanismen van PSI verschijnselen. Juist in een onderzoeksgebied waar zoveel scepsis heerst, is het van belang om klinische of maatschappelijke relevantie van de gevonden resultaten aan te tonen. En juist dan is een algemeen aanvaarde theorie en misschien zelfs wel een aansluitende theorie bij de "reguliere" wetenschap erg van belang, juist om de wetenschappelijk aangetoonde bewijskracht in een aansluitend raamwerk te passen.

Nu is dit niet een ernstig probleem, want ook de reguliere wetenschap vindt onderzoeksresultaten die vanuit

diverse theorieën verklaard zouden kunnen worden. Maar het is misschien goed om tot een centrale theorie te komen die als basis kan staan voor verklaringen van PSI verschijnselen. Mogelijk heeft dit zelfs het bijkomende voordeel dat vanuit zo'n centrale theorie te onderzoeken is of bepaalde gevonden onderzoeksresultaten misschien wel buiten de PSI omschrijving gehouden dienen te worden en op een andere manier beter verklaard zouden kunnen worden. Nu is nog onduidelijk of daar sprake van zou kunnen zijn, maar het is niet ondenkbaar.

Even een stap terug naar het onderzoeksterrein van de psychoneuroimmunologie en neuropsychologie. Een conceptuele aansluiting met deze interdisciplinaire onderzoeksgebieden zou de parapsychologie veel goeds kunnen doen.

Een centraal concept binnen de psychoneuroimmunologie is de gedachte dat het immuunsysteem, werkend via het centrale zenuwstelsel en neuro-endocriene systemen, fungeert als een "vertaler" tussen ervaring en ziekte, door de signalen om te zetten in signalen die de gezondheid beïnvloeden. Deze centrale gedachte en een aantal kernwoorden vinden aansluiting bij onderwerpen die terug te vinden zijn in de parapsychologie: de interactie tussen "ervaring" en ziekte en gezondheid die op gang gezet wordt door "signalen" en omzetting daarvan in stoffen die de gezondheid "beïnvloeden".

Als ooit de gedachte dat gedachteoverbrenging (lees; telepatie) iets onmogelijk was, dan is het toch opmerkelijk dat de wetenschap zich inmiddels heeft geopend voor de invloed van "signalen" en beïnvloeding van lichamelijke processen door "ervaring". Het zo hard gezochte bewijs wordt mogelijk gevonden in beïnvloeding van microscopisch kleine onderdelen van het immuunsysteem. Er zijn talloze studies die hebben aangetoond dat psychologische factoren en omgevingsfactoren in staat zijn ons lichaam binnen te dringen en de balans in positieve of negatieve manier te verstoren met gevolgen voor de gezondheid. In het inspirerende boek *The Healing Brain* van Robert Ornstein en David Sobel (Touchstone, 1988) staan onderzoeksresultaten vermeld over onder andere de sociale invloeden op gezondheid, de invloed van verwachtingen op gezondheid, de invloed van verdriet en depressie op gezondheid en de invloed van suggestie en placebo's op de gezondheid.

De basisgedachte die hier naar voren gebracht wordt is dat de centrale component bij lichaam-geest interacties mogelijk gedachten zijn. De term gedachten moeten in een breed kader geplaatst worden, want daartoe behoren ook interpretaties van die gedachten, de emoties die gedachten teweeg kunnen brengen en zeker niet onbelangrijk: de beïnvloeding van deze gedachten en emoties door anderen en de invloed van deze psychologische bewustzijns- en emotionele processen op ons lichaam. Elke gedachte heeft als bouwsteen een emotie en over elk gevoel wordt "nagedacht" door het lichaam.

Opvallend is misschien, dat waar de reguliere wetenschap het heeft over omgeving en psychologische factoren als signalen, de parapsychologie het heeft over PSI, de geest, bewustzijnsveranderingen, energie en overdracht van deze energie tussen personen.

Als we nu veronderstellen dat gedachten en emoties en interacties van deze psychologische factoren of energie tussen mensen wetenschappelijk terug te vinden zijn in beïnvloeding van fysiologische systemen, dan lijkt de kloof tussen de reguliere wetenschap en de parapsychologie alleen nog maar een conceptuele kloof. Beiden spreken over beïnvloeding door "signalen" en de invloed daarvan op levende systemen. De ene partij wetenschappers spreekt over emotie of cognitie, de andere partij benadrukt PSI, geest, ziel of energie. Zijn ze allen gelijk? Nee. Maar ze hebben wel zeer sterk met elkaar te maken en de centrale component is de overdracht van "signalen" vanuit jezelf of door beïnvloeding van anderen, of interacties met anderen en deze overdracht beïnvloedt op haar beurt weer complexe interactieve systemen in het lichaam. En dat heeft zijn uitwerking op het lichaam en geest en daar zijn voldoende bewijzen voor te vinden, zowel binnen de parapsychologie als de overige medische- en geesteswetenschappen.

Combineren we deze centrale gedachte nu met neuropsychologische kennis over de onderliggende neurale mechanismen van gedachten en emoties, dan hebben we een verdere aansluiting gevonden. Als we nu ook nog eens neuropsychologische technieken als neuroimaging (zoals structurele en functionele Magnetic Resonance Imaging, Positron Emission Tomography en andere technieken) gebruiken om de onderliggende hersenprocessen aan te tonen, dan zijn we mogelijk nog beter in staat om tot samenwerking te komen.

Er is nog een reden tot een geïntegreerde totaalvisie of in ieder geval tot openheid van geest bij beide kampen. De psychologie heeft lange tijd gezocht naar modellen en verklaringen voor de "black box" van menselijk gedrag. Men keek naar een gebeurtenis (input) en keek naar het daaropvolgende gedrag (output). Aan de hand daarvan ging men hypothesen opstellen en deze toetsen. De resultaten werden geanalyseerd om tot een verklaring van de black box te komen, maar meestal bleef deze alleen abstract beschreven.

Toen de neuropsychologie haar opmars deed, werd al snel duidelijk dat men de black box direct kon bestuderen door de hersenen te bestuderen en gedragsmatige veranderingen die ontstonden na laesies of hersenbloedingen te koppelen aan verlamde hersendelen of verbindingen en zo normaal gedrag te bestuderen door verschillen te onderzoeken. Ook werd het met behulp van neuroimaging technieken mogelijk om veranderingen in bloedsomloop naar hersengebieden te bestuderen om zo te onderzoeken welke gebieden betrokken zijn bij een bepaald soort gedrag.

Maar hoe veel men inmiddels ook weet over de werking van onze hersenen en dus de black box van menselijke gedragingen, men staat binnen de neuropsychologie te weinig stil bij de echte trigger van deze centrale zenuwstelselactiviteit: de input. Die input bestaat uit zintuiglijke informatie, dus een beeld opgevangen met de ogen, akoestische informatie opgevangen met de oren, geuren waarnemen met de neus, tastinformatie doorkrijgen met onze handen en huid en voelen met ons hart (of de ziel of de geest of middels PSI, maar duidelijk een gevoelsinput). De zeer interessante discussie of de ziel (of de geest of ons bewustzijn) gelokaliseerd is in ons brein of buiten het brein of ons lichaam gevestigd is te bespreken, valt buiten het bestek van dit artikel. Maar het gegeven dat de reguliere wetenschap eigenlijk nog zeer weinig weet wat nu het daadwerkelijke startsein is voor onze hersenen om met informatie (of mogelijk PSI, energie of verwante zaken) aan de slag te gaan, lijkt een buitengewoon interessante kans.

Ook hier zouden gedachten, emoties en sensorische informatieoverdracht wederom een rol kunnen spelen. Parapsychologie, spirituele studies en wetenschap die zich bezig houdt met bewustzijn zouden hier haar intrede kunnen maken om de cirkel rond te maken. Want de aansluiting ligt in de signaaloverdracht (energie, PSI, woorden, gedachten, emoties of sensorische informatie), die aantoonbaar allerlei complexe interactieve processen op gang kan zetten in het lichaam.

Fysici dienen notie te nemen van de huidige stand van zaken zoals beschreven in de kwantummechanica en psychologen dienen te beseffen dat gedachten en gevoelens (zeker wanneer deze toebehoren aan derden maar ons bewustzijn en lichaam wel blijken te kunnen beïnvloeden) buiten het gebied van de hersenen lijken te vallen. Kortom; we dienen ons open te stellen voor de mogelijkheid van een non-lokaal bewustzijn. We dienen te onderzoeken wat het startsein is voor onze hersenen om met gedachten, informatie, energie, PSI en dergelijke om te gaan en wat de mogelijkheden en beperkingen zouden kunnen zijn van een non-lokale geest, ziel of bewustzijn.

Er is nog een reden denkbaar waarom samenwerking niet zo'n vreemd idee geworden is. Hoe meer we vanuit de neuropsychologie te weten zijn gekomen over vreemde fenomenen als blindsight, fantoompijn en andere vreemde neurologische aandoeningen, des te meer we mogen gaan aannemen dat "normaal"gedrag helemaal niet zo vanzelfsprekend lijkt te zijn. Ook in de psychiatrie komt dit beeld sterk naar voren.

Combineer dit met het feit dat we in de psychologie eigenlijk nog maar zeer weinig weten over zaken als bewustzijn, emoties, dromen, hypnose, hallucinaties en andere belangrijke zaken en we zien dat het eigenlijk vreemd is om op voorhand allerlei anomalieën uit te sluiten van onderzoek. Sceptici hebben getracht het bestaan van dit soort fenomenen op voorhand al uit te sluiten, door het bijvoorbeeld af te wimpelen als suggestie. Ironisch is nu (maar ook hoopvol) dat juist suggestieve processen en de kracht van de geest voor de psychologie, psychoneuroimmunologie en gezondheidswetenschappen een interessant onderzoeksgebied aan het worden is waar men nog zeer weinig van weet. Net als PSI weet men dat het lijkt te werken en dat er iets interessants gaande is, maar men is het er nog niet over uit welke onderliggende mechanismen er aan ten grondslag liggen.

Wat dat betreft is er niet zoveel verschil tussen een medische wetenschapper en een speurder. Syndromen en paranormale fenomenen zijn geen curiositeiten, maar laten zien welke principes ten grondslag liggen aan het functioneren van de normale menselijke geest en hersenen en werpen licht op de wijze waarop wij ons lichaam ervaren, op ons lachen, dromen, depressiviteit en andere typisch menselijke eigenschappen.

Deze interdisciplinaire visie lijkt misschien wat "meta-holistisch", maar het zou zinvol kunnen zijn om vanuit verschillende invalshoeken naar soortgelijke processen te kijken. De materialistische en reductionistische zienswijzen lijken bij deze complexe interacties niet meer efficiënt te zijn, dus samenwerking vanuit een interdisciplinair opzicht lijkt een verstandige stap te zijn.

In dit licht bezien lijken parapsychologie en reguliere wetenschap helemaal niet zo ver uit te liggen als men vaak aanneemt. Wij zijn complexere wezens dan een aantal op zich interessante testbare hypothesen. De parapsychologie zou meer kunnen gaan samenwerken met de reguliere wetenschappen of minimaal de onderzoeksresultaten kunnen bundelen om juist tot deze complexiteit te komen van lichaam-geest interacties, bewustzijnsprocessen, en emotieonderzoek. Want het een lijkt niet los te staan van het ander.

Tot slot moeten we niet direct naar een Kuhniaanse paradigma revolutie toe, maar als we te strak binnen het nu heersende mechanische en reductionistische wetenschappelijke denken blijven, beperken we ons mogelijk als wetenschappers en als mens. Want de klinische relevantie voor parapsychologie zou juist wel eens op het terrein van healing kunnen plaatsvinden. Als de geest, het brein, of onze gedachten en emoties in staat blijken te zijn gezondheid in positieve zin te beïnvloeden, dan is onderzoek op dit terrein voor de gezondheidszorg een goedkopere oplossing dan al dat geld aan echte of onbedoelde placebo's uit te geven.

Reacties op dit artikel zijn uiteraard welkom, evenals kritiek of aanvullingen. Doet u dit met positieve gedachten, want uiteindelijk lijken wij gezamenlijk verantwoordelijk voor een eventuele afname van het aantal natural killer cells in ons immuunsysteem...Drs. John Consemulder
